

Βαρύ το σακί

/ Γενικά Θέματα

Τέτοιες μέρες δεν μπορώ να ξεχάσω έναν δάσκαλο που είχα γνωρίσει στα νιάτα μου.

Καλή του ώρα όπου κι αν είναι τώρα...

Τέλος πάντων.

Θυμάμαι λοιπόν, όταν μια φορά είχαμε κουβεντιάσει για το πόσο απαραίτητο είναι να μην κρατάμε θυμό μέσα μας αλλά να κοιτάμε πως θα απαλλαγούμε από αυτόν, μας έβαλε να το δούμε αυτό πρακτικά.

– Αύριο, μας είχε πει, να φέρετε όλοι στο σχολείο μια πλαστική σακούλα και ένα μικρό σακί με πατάτες.

Τον κοιτάξαμε έκπληκτοι αλλά είχαμε μάθει πως δεν αστειεύεται με κάτι τέτοια. Έτσι την άλλη μέρα είχε ο καθένας μας ο,τι μας είχε ζητήσει.

Τότε εκείνος λέει:

- Κάθε φορά που αποφασίζετε να μην συγχωρέστε κάποιον, να παίρνετε μια πατάτα, να γράφετε πάνω της το όνομα εκείνου και την ημερομηνία και να την βάζετε μέσα στην πλαστική σακούλα. Δεν πέρασε πολύς καιρός που μερικές σακούλες ήταν αρκετά βαριές.

Μας είπε επίσης αυτή την σακούλα να την κουβαλάμε μαζί μας, όπου κι αν πηγαίνουμε. Στο δρόμο, στο αυτοκίνητο, στο σχολείο, στα ψώνια παντού. Καταλαβαίνεις γιατί έτσι;

Μ' αυτό τον τρόπο ήθελε να μας δείξει ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε το βάρος που κουβαλάμε. Να έχουμε επίγνωση κάθε στιγμή. Να το έχουμε μαζί μας ακόμα και στα μέρη που είναι κάπως... καθώς πρέπει. Για φαντάσου τώρα να έχεις μια σακούλα με πατάτες στην disco.

Όπως επίσης φαντάσου ότι αρκετές από αυτές τις πατάτες είχαν αρχίσει να σαπίζουν. Για να μας θυμίζουν το τίμημα που έχουμε να πληρώσουμε για τον αρνητισμό και τον πόνο μέσα μας, όταν δεν αποφασίζουμε να συγχωρούμε.

Πάρα πολλές φορές σκεφτόμαστε πως το να συγχωρήσουμε κάποιον είναι ένα δώρο που του κάνουμε. Θαρρώ πως είναι το αντίθετο. Είναι δώρο στον εαυτό μας. Απαλλασσόμαστε από ένα περιττό βάρος.

Την επόμενη φορά λοιπόν που θα σκεφτείς πόσο δύσκολο είναι να συγχωρέσεις κάποιον θυμήσου:

“Δεν είναι ήδη αρκετά βαριά η σακούλα σου;”

Πηγή: dkaravasilis.gr